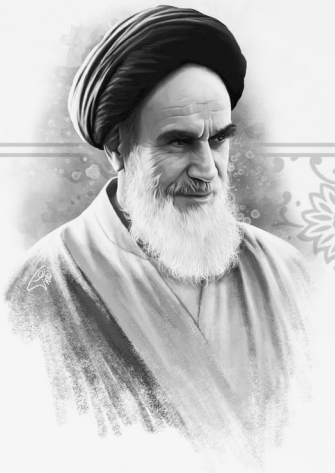

رسول اکرم (ص): الصَّلاهُ زَادُ لِلمُؤمِنِ مِنَ الدُّنیا إلَی الأخِره (بحار الانوار، ج ۸۲)

نماز زاد و توشه مؤمن در دنیا برای آخرت می باشد.

احکام آموزشی جوانان ۱۳

www.serajnet.org

شماره ۱۳

معاونت تربیت و آموزش عقیدتی سیاسی سپاه

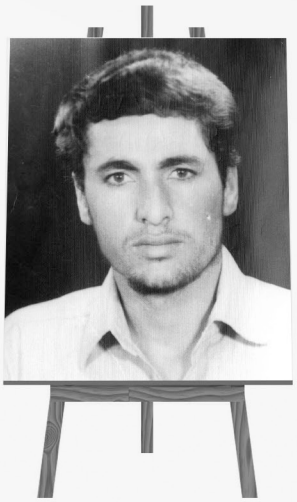

سجاده های عاشقی

شهید ذوالفقار بوربورانی

برادرِ شهید اباذری نقل می کند: «در زمین کشاورزی نزدیک روستا مشغول کار بودیم. می خواستیم هر چه زودتر کار تمام شود تا برگردیم به خانه که ناگهان حمزه دست از کار کشید و به طرف شیر آب رفت. با تعجب به او گفتم: کجا می روی؟ گفت: مگر صدای اذان را نمی شنوی؟ وقت نماز است. گفتم: بیا کار را تمام کنیم، بعد می رویم نماز می خوانیم. با حالت عجیبی به من گفت: چطور این قدر به نفسِ خودت اهمیت می دهی، اما به خدای خودت نه؟ و بعد رفت تا نماز را در اول وقت به جا آورد.»

(به نقل از فارس نیوز)

احکام طهارت

س: اگر نمازگزار یقین داشته باشد که نجاستی بر بدن یا لباسش وجود ندارد و نماز بخواند، بعداً معلوم شود که بدن یا لباس او نجس بوده است. آیا نماز وی باطل است؟ اگر در حین نماز نجاست حاصل شود، نماز او چه حکمی دارد؟

ج: اگر اصلاً علم به نجس بودن لباس یا بدن نداشته باشد و بعد از نماز متوجه آن شود، نماز او صحیح است و اعاده و قضا واجب نیست. ولی اگر در اثناء نماز نجاست عارض شود، اگر برای وی ازاله نجاست از بدن یا در آوردن لباس نجس بدون ارتکاب عملی که منافات با نماز دارد، ممکن باشد، باید نجاست بدن را برطرف یا لباس نجس را از خود دور کند و نماز خود را تکمیل نماید و اگر برطرف کردن نجاست با حفظ حالت نماز برای او امکان ندارد و وقت هم وسعت دارد، واجب است که نماز را قطع کند و با بدن و لباس پاک آن را اعاده نماید.

احکام اجتماعی

س: اگر شخصی دارای نفوذ و موقعیت اجتماعی خاصی باشد که اگر بخواهد می‌تواند بر معترضین به خود ضرر وارد سازد، و شواهدی هم دلالت کند بر اینکه وی مرتکب گناه و کارهای خلاف و دروغگویی می‌شود، با این وضع، آیا جایز است امر به معروف و نهی از منکر را در مورد او ترک کنیم یا اینکه با وجود ترس از ضرر رساندن او، واجب است او را امر به معروف و نهی از منکر کنیم؟

ج: اگر ترس از ضرر منشأ عقلایی داشته باشد، مبادرت به امر به معروف و نهی از منکر واجب نیست، بلکه تکلیف از شما ساقط می‌شود. ولی سزاوار نیست کسی به مجرد ملاحظه مقام کسی که واجب را ترک کرده و یا مرتکب فعل حرام شده و یا به مجرد احتمال وارد شدن ضرر کمی از طرف او، تذکر و موعظه به برادر مؤمن خود را ترک کند.